

ни от подаръците, които баща им е накупил и майка им е окачила по елхата. Момичето иска пресни малини, а момченцето — живо маймунче. Да, те са сжрдити.

— Та какви деца сте вие, Боже мой! — ядосва се баща им. — Разбери Катичка, че малини сред зима не се раждат... Сашо, от къде мога да ти намеря живо маймунче? Защо ме ядосвате?...

Майка им сжщо се моли и ги утешава да дойдат на масата. Но децата още повече се опират и обржщат гржб. Катичка почва да подсмжрча, а Сашо надава рев, колкото сила има.

— Неразбрани деца! — вика баща им. — Погледнете, какви неща сжм ви накупил. Вижте тая елха! Знаете ли, колко пари сжм дал за всичко това? С тия пари могат сто души гладни хора да се нахраняг!... А вие!... защо искате работи, които няма от къде да се вземат?

Но децата не искаха да чуят. Те бяха научени да имат всичко, каквото пожелаят. А когато не им дадат това, което искаха, те плачеха.

Снежинките гледаха всичко това и се чудеха. Как? Нима могат тези деца да бждат недоволни?

Но най много от всички се ядоса зимния вихжр. Той почна по-силно да фучи и по-яростно да блжска стжклата на прозорците. Ето, той вижда, че единият от тях е открехнат малко. Сигурно слугинята е забравила да го затвори добре.

Вихжра напжна всичките сили, наблягна на прозорецжт и сжс силен трясжк го разтвори. Стжклата се почупиха и се разсипаха на малки кжсчета.

— Фиу-у-у! — реве вихжржт и нахлу в светлата стая.

Той разлюля елхата, някои от окачените по нея предмети паднаха по поджт, а след това тя цяла се повали.

Бащата и майката скочиха уплашени и се спуснаха да затворят прозореца. Сашо нададе още по-силен рев. А вихжра, като капризно дете, си направи вече удоволствието...

Заедно с вихжра, влязоха в стаята стотини коледни снежинки. Те летяха, като малки, бели пеперудки и кацаха вредом из стаята: едни на меките столове; други — на канапетата; трети — по масите; четвжрти — по елхата и окачените по нея предмети; някои — на печеното прасе...

Колко беше хубаво в стаята! И светло, и топло, и изпжлно с миризмата на вкусно печено прасе...

И като си спомниха коледните снежинки, какво видяха и чува в другите кжщи, и какво е тука, домжчния им твжрде много. Стана им горещо — горещо. От мжжа те се стопиха и обжрнаха на дребни, бисерни сжлзички...

И. Василев

„Светулка“ честити нова година на читателите си.

С тая книжка изпращаме календаржт и папката.
